

Yapılan bir araştırmaya göre yurdumuz nüfusunun yaklaşık 37 milyonu bulunduğu ve nüfus artışının % 2.8 olduğu dikkate alınarak önümüzdeki 24 yıl sonra, hatta halen içinde bulunduğumuz 20. yüzyılın bitiminden daha da önce ülkemizin 74 milyona varan bir nüfusa sahip olacağı anlaşılmaktadır.

Türkiye'ye paralel olarak kalkınmakta olan diğer ülkelerde de nüfus artışı en yüksek bir hızla ulaşmış bulunmaktadır. Bu durum bu memleketleri beslenme sorunlarıyla önemli ölçüde karşı karşıya getirmiş bulunmaktadır. Dünya nüfusunun % 80'i halen hayvansal protein bakımından yetersiz beslenmektedir. Daha açık bir deyimle, hayvansal protein açısından dünya nüfusunun ancak % 3'ü standart düzeyde beslenebilmektedir. Bu durum ise, hiç kuşkusuz Türkiye gibi kalkınma çabası içindeki ülkeleri bu girişimlerinde etkisiz bırakmaktadır.

Özellikle hayvansal proteinin toplumdaki yapıcı ve yaratıcı fonksiyonları bugün herkes tarafından kabul edilmektedir. Bu duruma göre beslenmeye dayalı sorunlar özellikle hayvansal proteinin yetersizliğinde yoğunlaşmıştır.

Yukarıda verilen kısa bilginin ışığı altında hayvan ürünlerinin yurt kalkınmasında ve sağlıklı nesiller yetiştirmedeki önemi daha iyi belirlenmiş olmaktadır. Ancak kendilerinden sayısız yararlar sağladığımız değişik hayvan türlerinin sağlığı ile yakından ilgilenmek, onlardan dolayı ve dolaysız olarak insanlara geçecek hastalıkları yeterli önleyici tedbirlerle kontrol altına almak yurdumuz için tartışmasız yararlar sağlayacak nitelikler taşımaktadır. Onları daha verimli hale getirmek, daha sağlıklı olarak muhafazalarına önem vermek ekonomi ve sağlık açısından Türk halkının beslenme sorunlarının hallinde büyük yardımlar sağlayacaktır.

Fütüroloji

İYİMSERLİĞE DOĞRU

Ünlü fütürolog Hermann Kahn yeni yayınlanan kitabında insanlığı mutlu zamanların beklediğini ileri sürmektedir.

Günter HAAF

200 yıl içinde dünyanın nüfusu 15 milyara çıktığı zaman, artık gezegenimizde fakirlik diye bir şey kalmayacaktır. Tam bunun tersine: insanların çoğunluğu nüfus başına yıllık 50.000 Marklık (300.000 TL.) bir gelire sahip olacaktır (tabii bu bugünkü fiyatlara göre hesap edilmiştir). Bu bugün dünyanın en zengin ülkesinde oturan Amerikalıların yılda harcayabilecekleri paradan hemen hemen üç kat daha fazladır.

Kendisine, bu konularda ün salmış olmasından dolayı "Fütürologların Papa'sı" adı verilen Hermann Kahn, "Gelecek 200 yıl" adlı kitabında bu kehanette bulunmaktadır. Eğer onun ve onunla beraber New York yakınındaki Hudson Enstitüsünde çalışan arkadaşlarının dedikleri doğru çıkarsa, biz ekonomik gelişmesinin henüz "başlangıcının sonuna" gelmiş bulunmaktayız. Kahn şöyle yazmaktadır: "200 yıl önce dünyamızda görece (nispeten) az insan vardı, bunlar fakirdiler ve doğa kuvvetlerinin lütfuna bırakılmışlardı. Bundan 200 yıl sonra ise zengin ve doğa kuvvetlerini istedikleri gibi kontrol edebilecek, hemen hemen her yerde, çok sayıda insanlar yaşayacaktır".

Çevre, enerji ve güven bunalımlarına nüfusun çok fazla artacağı hakkındaki tahminlere ve Roma Kulübünün ünlü "Gelişmenin Sınırları" adındaki kitabına rağmen Kahn 1960 yıllarında genellikle inanıldıktan sonra hemen hemen tamamıyla kaybolan o iyimserliğe yeniden dönmektedir. Uzayın fethinin başladığı yıllardaki gibi şimdi de daha iyi bir geleceğe olan inanç birtandan insanlığın yeni şeyler buluş yeteneğinden, öte yandan da hemen hemen bitmek tükenmek bilmeyen enerji ve ham madde kaynaklarından ileri gelmektedir.

Karşısına çıkan ve kara bir kıyamet gününün kehanetinde bulunanlara Kahn, insanlara o hazin düşünceleriyle böyle kara bir gelecek inancını aşılamağa bütün bu bunalımların asıl nedenlerinin onlar olduğunu ileri sürmekte ve onları suçlu bulmaktadır. Oysa dünyanın batması için ortada hiç bir sebep yoktur. "Halen elde etmiş olduğumuz sonuçlar şunu göstermektedir ki, bu şekildeki karamsar düşünceler çoğunlukla bugüne ait bazı verilerin geleceğe yanlış uygulanmış olmasından ileri gelmiştir. Kahn'a göre, "Birçok ciddi ve yok edici gizli güçsel gelecek olasılıkları,

çökümün muhtemel öncüleri olacak yerde, başarının büyüme ağırlarından başka bir şey değildir".

Kahn ve arkadaşları, sonu felâket olmayacak, tam tersine refah ve bolluk getirecek gelişen bir dünya için "akla yakın bir senaryo" hazırlamaya uğraştıkları sırada bu "iyi habere" erişmişlerdir. Yoksa Kahn başlangıçtan itibaren hiç bir zaman doğrudan doğruya insanlığın önüne çıkan felâket ve üzüntülere aldırış etmeden iyi öneriler ortaya atmak fikrinde değildi. "Kısa ve orta vadeli problemlere hiç bir zaman aldırış etmezlik göstermeden, bütün gücümüzü uzun vadeli zaman dönemi üzerinde topladık".

Bu yüzden Kahn insanlığın ölçsüz bir şekilde çoğalabileceğine inanmamaktadır. Ona göre bütün endüstri ülkelerinde doğum oranı dehşetli surette düşmüştür, hatta üçüncü dünya memleketlerinden bazılarında da şimdiden böyle bir eğilim (trend) göze çarpmağa başlamıştır. "Altmışların ve yetmişlerin artan nüfus ile ilgili üzüntülerinin ileride insanlık tarihinin eğlenceli bir dönemine dönüşmesi iyi bir şey olacaktır".

Kahn ham maddelerin gelecekte azalacağı iddiasını büyük bir şiddetle reddetmektedir. "Gelişmenin Sınırları"nda durumu tehlikeli gösteren sayılar yalnız bugün bilinen stokların esas olarak kabul edilmesinden ileri gelmiştir. Fakat durmadan yeni cevher ve başka ham madde kaynakları keşfolunmaktadır. Fakir ham maddelerden faydalanılabileceği gibi, denizlerdeki zengin stoklarda meydana çıkarılacaktır. Öte yandan ham maddeler, kullanılmak suretiyle dünyamızın dışına da çıkmamaktadır: Kullanılmış maddeleri yeniden eski durumlarına dönüştürmek ise teknik ilerlemelere ait bir sorundur.

Kahn'a göre ham madde bunalımı geçici bir güçlükten başka birşey değildir. Ham maddelerin azlığı bahis konusu olmayınca, esas itibarıyla uzun vade için fiatların yükselmesi değil, düşmesi gerekecektir. Kahn enerji için de aynı şekilde iyimser bir düşün ileri sürmektedir: Torunlarımız enerji noksanı ile karşılaşacak yerde hem çok hem de ucuz enerji kaynaklarına sahip olacaklardır.

Güvenlik altına alınmış ve gittikçe azalan nüfus artış oranları karşısında Kahn, Kıyamet günü yerine insanlığın geniş ölçüde bir refah devrine kavuşacağına inanmaktadır. Bütün dünya ekonomisi hızla gelişecektir: 2176 yılında gelir

farkı, dünya nüfusunun yüzde onunu oluşturan en zenginlerle yüzde yirmisini teşkil eden en fakirler arasında bugünkü yüzün bire olan oranından beşin bire olan oranına inecektir. Ortalama bir Hintli Kuveyt şeyhliğindeki en zengin vatandaşın bugün kazandığı kadar kazanacaktır (yılıda nüfus başına 150.000. — T.L.).

Kahn bir yandan da bu devamlı artacak üretim ve tüketim cümbüşünde dünyanın hassas çevre sistemlerinin parçalanabileceğine inanmaktadır. O bilgin ve teknisyenlerin bu konuya zaman geçirmeden yerinde bir çare bulabileceklerine de kesin surette kanidir. Yakın gelecek için Kahn "daha temiz hava, daha temiz su ve estetik çevre manzaraları da vadetmektedir. Bu konuda dönüm noktası olarak da Ruhr Havzasında şimdiden ele alınan tedbirleri göstermektedir.

"Geleceğe ait realist görünüm"ünü Kahn hiç bir suretle bulandırmak istememektedir. Tabii arada oluşabilecek "teknolojik bunalımlar" olabilir: radyoaktif kalıntılar, beyin kontrolü, verilerin tamamıyla bir elde toplanması, lüzumundan fazla turizm, zor kullanılarak yapılacak doğum kontrolü, ya da belli amaçlara göre değiştirilme ve çalışılan genler gibi. Fakat bütün bunlara rağmen Kahn, "sınırlı güçlükler" veya "yersel felâketler" dışında geniş ölçüde düzensizlikler beklememektedir. Bu gibi bunalımların yaratacağı heyecan ve gerilimler de çok sürmeyecektir: "Çoğu insanlar o zamana kadar bu gibi riskleri ilerlemenin bir bedeli olarak karşılamaya alışmış olacaklardır, bu hususta pek çabuk yapılacak bir şey de olmayacaktır".

Bütün bunlardan sonra Kahn, çıkabilecek bir atom savaşının geleceğe ait bütün bu iyimser ve pembe hayalleri kökünden silebileceğini kabul etmektedir. İnsanlar ilerledikçe önlerinde bulacakları cennetsel bir geleceğe ait engeller de azalacaktır. Kahn'ın kehanetine göre, eğer insanlık 1980 yıllarını iyi geçirmişse başarısız, dünyada yavaş yavaş beliren refah, saldırılara ve savaş tehlikelerine engel olacaktır. Bundan sonra insanlığın yapacağı bir tek şey kalacaktır, o da "bu bolluk ve refahı vakarla kabul etmektir".

*"The next 200 years", by Hermann Kahn
William Brown ve Leon Martel
New York William Morrow and Company.*

STERN'den

• **Klâsik müziğin modernize edilmesi kadar mânasız birşey olamaz. Rokoko stilinde yapılmış bir yazı masasına plâstikten ayaklar ve naylondan bir levha geçirilemez.**

Pablo CASALS